

cio. Meurf. *Græc. feriat.* Apollo Lycius sonat Apollinem-Lupum. Sic ab Homero dicitur *Lycogenes*, eò quòd Latona sub specie lupæ peperit; uti dicemus, 7. April. *Quinimo in templo Delphico lupi specie Apollinis simulacrum est.* Buleng. de *Prodigijs*, cap. 35. A lupo, Lycius dictus; etsi à luce vel igne aliqui derivent nomen, eò quòd Phoroneum docuerit ignis inventionem: qua de causa illi dedicatum templum sub titulo Apollinis Lycij, id est, Igniferi, splendidissimum in quo statua erat Phoronei, ignem accendentis. Pausan. cap. 61. & Natal. Comes, 4. *Mytholog.* cap. 6. Lupum-Apollinem celebrant Ægyptijs; unde Lycopolis civitas, & nomen, seu Præfectura; ut observat Kircher. Tom. 1. *Oedip. Ægypt.* Syntagm. 1. cap. 5. Cur dictus Lupus & templum Argis erectum, refert Pausan. d. *Apud Argivos (ait) est nobilissimum templum Apollinis Lycij, in eo antiquissimum è ligno signum Danaus dedicavit cum ipsa ade. Cum Argos venisset, de regno cum Gelanore contendit. Postero die prima luce in bonum gregem lupus imperum fecit, & taurum gregis ducem adorsus est. Tunc Danaus Lupum ab Apolline immisum interpretatus; Apollinis Lycij adem dicavit. Idem legitur apud Chartar. pag. 42. addentem: Lycos latine Lupus: pro ade basis est, in qua incisa est tauri & lupi pugna: incisa etiam & virgo, qua lapidem in taurum mittit. Dianam eam virginem nominant.*

19. Aliter apud Sicyonios titulus exponitur. Ibi Apollinis sacellum Lycei cognomine (prodit Pausan. cap. 53.) Cognominis hujusmodi causa fuit: Cum lupi ovilia tantoperè vexarent, ut nullus jam ex illis capi fructus posset; indicavit Apollo, quo loco aridum quoddam lignum jaceret, cujus corticem carnibus permistum, cum ex eodem oraculo lupis apposuissent, illi simulatque gustaverunt, interempti sunt. Lignum quidem ipsum in ade Lycei Apollinis positum est: sed qua sit ex arbore, nec ipsi norunt. Ideò, cum Admeti fuisset pastor (ut ait Apollodor. 3. *Bibliothec. num.* 17.) semper celebrabatur Nomius; id est, custos gregis & pascuorum; & etiam dicebatur *Lycotonos*, nimirum, Lupicida. Causas excogitat in hujusmodi titulum Servius in illud Virgil. *Æneid.* 4. v. 346. *Lycia jussere capeffere sortes, ubi: Apollo Lycius dictus, sive de Lycio, quem vicit, & victoria sua testimonium hoc nomen induit; sive quòd est Lycios à candore, idem enim & Sol creditur; sive quòd transfiguratus in lupum, cum Cyrenem concupivit; sive quòd in lupi habitu Thebanos ceciderit; sive quòd lupus ei primum post inter-*

Simulacrum Delphicum specie lupi.

Statua Phoronei.

Unde Apollodorus dicitur Lycius.

Lignum in lupos.

Apollo ab altero luporum.

emptum Pythonem, ex eo loco, qui appellatur Tempe, aurum atulit; sive quòd Pastoralis Deus lupos interemerit. In fabulis nil mirum, quòd divinentur causæ; igitur astruitur quod quilibet cogitat.

20. Sanè Apollinis Lycij sortes apud Priscos celebratæ, & ita sacrum creditum oraculum; quòd Pindarus in *Olympic. Od.* 13. v. 154. dixerit: *Lyci ara regina.* Innuit Virgil. ut vidimus, & Propert. 3. *Eleg.* 1. v. ult. *Lycio vota probante Deo.* Festus Pompejus, litt. L. inquit: *Lycij Apollinis oraculum maxima claritatis fuit, ob luporum interfectionem.* Bulenger. de *Oracul.* cap. 38. Gyrald. Syntagm. 7. à n. 9. & Macrobr. 1. *Saturnal.* cap. 17. Ibi fons Apollini sacer, quòd qui oraculum adeunt, carnes oblatas in sacrificio, devorandas offerunt; ut coram assidente sacerdote, ex illis auguria capent. Athen. lib. 11. n. 11. Pliniusque 32. cap. 2. *Lycia in fonte Apollinis, pisces ter fistula evocati, veniunt ad auguria. Diripere eos carnes objectas, lacum est consultantibus; caudis abigere, dirum.* Appositè jocus Varronis, lib. 3. cap. 13. *Hos pisciculos nemo cocus in jus vocare audeat.* Etiam refert Dalecamp. in loc. cit. Plin.

21. Postquam Xerxes subjecit Ægyptum (de quo 14. Maij) cogitavit se Duce, collectis novis selectissimisque copijs, expugnare Græciam, ulciscique dedecus, quòd ejus pater Darius Hystaspis affectus tum in reditu ab expeditione Scytica, cum in pugna Marathonica: quapropter ut pervenit Sardis è Susis, præcones in Græciam misit, ut singulas quasque urbes adeant, & ignem terramque à Græcis deposcant. Diodor. Sicul. lib. 11. n. 3. Hujusmodi insolentia frequens apud Reges Persarum, ut etiam constat è sacris, *Judith.* 1. 11. pluresque ex Ethnicis referunt, ut Herodotus lib. 7. & Senec. 3. de *Ira*, cap. 20. Tunc Lacedæmones legatorum alios in fornaces miserunt, ut ignem haberent; alios in puteos demiserunt, ut haberent aquam; quòd agrè tulit Xerxes decrevitque bellum in Græciam ferro & igne: igitur additum probrum recens prioribus injurijs. Aptè Seneca d. *In hos enim quia non supinis manibus exceperant servitutem, missisque legatis libera responsa dederant (que contumeliosa Reges vocant) fremens exarsit.* Expresit articulum Diodor. d. n. 2. Ad bellum (infit) parens quoque Darius ipsi adjumento fuit, qui in magnas apparatum copias ante mortem fecerat. Is enim ad Marathonem ab Atheniensibus victus, insensum & hostilem victoribus animum habebat; sed

Sortes in ejus templo & oraculum.

Fons.

Pisces.

Xerxes decernit expeditionem in Græciam.

Spartani ejus legatos interfecerunt.

jam jam in Græciam transtrurus, morte interceptus fuit. Xerxes itaque & patris inceptu & Mardonij hortatu excitatus, Græcis bellum inferre decrevit. In copiarum naviumque instructionem triennium consumpsit post debellationem Ægyptiorum. Kalend. seu Diarium Græc. ex ipso Diodor. Sicul.

22. Alij alia & aliter autumant, maxime Herodotus referens, quòd Xerxes percitus in Græciæ expeditionem (quam conceperat mente, & coacto Principum & Satraparum concilio, foverat Mardonius, ejus frater) contra sentiente Artabano Xerxis patruo: qui quidem ita discrimina percipue exposuit, ut Rex à proposito recederet, potissimè quia *Deus gaudet* (dicebat) *eminentissima quaque deprimere.* In compendium ergo redigam, quæ fusè narrat Herodot. lib. 7. à n. 5. Pericula igitur considerans Xerxes, revocavit secum & coram Satrapis sententiam. At cum nocte illa cubitum isset, & obdormiendo quiesceret; visus est in somnijs videre quemdam corpore ingenti ac specioso, qui sibi aditans increparet, quòd à prima adversus Græcos invatione reliquerat; monendo ut ire pergeret, quam interdum ire destinaverat viam: quòd quidem spectrum evanuit, & Xerxes evigilans uti spectrum deperit, vel phantasiæ ludibrium.

23. In sequenti nocte idem rursus insomnium quiescenti Xerxi assistens; que sitique de illo genius, dixit: quomodo verba sua parvipenderet, revocando sententiam expeditionis in Græciam: quam nisi extemplo executioni mandaret, homo nihili haberetur. Hoc viso perterrefactus, illa nocte accessit Artabano, somnium cum illo contulit, è cubili exiliens: & ut sciret, an casu vel meditato è coclo somnium delapsum; patrum coegit (etsi ab illo audisset, nutus Dei non esse insomnium) solio regaliter sedere, veste Xerxis, hujus in cubili cubares ut si idem Artabano appareret, à Numine nassum; sin autem, casu reputaretur insomnium. In Xerxis opprobrium & ignominiam idem genius vel bonus vel malus, dormienti Artabano contigit, cui dixit superassitens: *Tunc ille es, qui festinantem ire in Græciam, Xerxem distimes? Tu neque in futurum, neque in præsens consideras; quid Xerxem pati necesse sit.* His dictis, vir ille Artabano in somnijs visus est minitari, candentique ferro conari ejus oculos eruere: quare vehementer exclamans, è lecto Artabanus exiit, Xerxemque vigilem insomnij iterati monuit, palinodiam cantans sententiæ prius prolatae, ne tranliret in Græciam.

Xerxes reprobato proposito, sed impellitur in somnijs.

Iteratur insomnium.

Etiam revelatur Artabano.

Signum.

Xerxes seductus à demone.

modòque Regem stimulans ut totis viribus exequeretur, quæ divinitus missa & monita; utroque nesciente quo fine missa.

24. Ubi dies exitit, erectis ex visione animis & cristis, Xerxes Persis retulit, exposita simul Artabani exhortatione (qui è cunctis prius solus expeditionem dehortatus fuerat) in bellum Atticum univerfas provincias movit, ut altius profunderetur, à cacodæmone, amore proprio atque superbia seductus, continuatis genij dolis ne resipisceret. *Inveni expeditionem* (infit idem, num. 9.) *Xerxi tertium in somnijs visum oblatum est. Illi videbatur, surculo oleagineo coronatus esse; cujus ramis universa tellus occuparetur, & mox coronâ capiti circumdata, evanescere.* Ita Magi visionem interpretati sunt; ut illicò universi Principes precatio adstantes, cupidi promissi honoris, in suam præfecturam digrederentur, ut militem conscriberent, atque delectum facerent; ut ampliore cum sonitu illorum memoria periret, uti videbimus.

DIES XXX. JANUAR.

1. Grad. 10. Solis in Aquario. Infaustus, Dario. In mediastinos influit, qui vitæ brevissimæ, & laboriosæ. Ita Jul. Firmic. Matern. *Præcedens cauda Capricorni mane oritur.* Junctin. K. A. Piscium australior mane oritur. Alsted. *Encycloped.* *Idicula circa primam faciem parte sui occidere incipit. Vehemens flat Aquilo cum imbre.* Ptolom. Ab Hebræis dicitur parva Lyra (seu *Vultur cadens*) *Ingeniculati psalterium.* Kircher. de quo German. *Casar.* in *Arat.* cap. 21.

Tempora lava premit parti. Subiecta Draconis: Summa genu subversa tenet, quæ se Lyra volvit.

Vir stans sine capite, est hujus gradus hieroglyphicum à Sphær. Arab. Dies ultimus Mentis apud Hebræos, qui plenus, cum constet 30. dieb. Salian. & Scaliger. Speciali sacrificio tanquam Neomeniam celebrari, asserit Munster. in *Kal. fol.* 149. Unde tam prima dies, quam trigesima Mensis celebris erat in memoriam divinæ gubernationis. Leon. Mar. in K. 30. Maij. Perfectum Vellum interius Sanctuarij in Tabernaculum erigendum, opere plumario & polymito. Rab. Jose ex *Exod.* 26. 31. & 36. 35. Trii vela pretiosa erant in Tabernaculo: primum in introitu, secundum ante sanctum, ex bysso & purpura confectum, varijque coloribus

Aliud est insomnium.

III. K.

Germ. Cal.

Vellum interius peritur.